

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 341/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti D., a. s., M., zastúpenej advokátom JUDr. M. K., M., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1GPt 749/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti D., a. s., M., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2008 doručená sťažnosť spoločnosti D., a. s., M. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. K., M., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1GPt 749/02.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

«Bývalý zamestnanec sťažovateľa V. M. spôsobil dopravnú nehodu tak, že jazdil po diaľnici D-2 na nákladnom mot. vozidle IVECO ... a v smere na M. sa plne nevenoval riadeniu vozidla, následkom čoho zišiel s vozidlom do priekopy, kde sa vozidlo s návesom prevrátilo. Vodič bol podrobený dychovej skúške na alkohol, ktorý mu bol nameraný hodnotou 2,51 promile alkoholu. Vodič porušil ustanovenia § 4, ods. 2, pís. c) a § 4, ods. 3, pís. b) zák. č. 315/1996 Z. z. Nasledovalo vyšetrovanie a následne podnety a sťažnosti sťažovateľa na prietahy v trestnom konaní, ktoré od 14. 7. 2001 do dnešného dňa nebolo skončené a to aj napriek sťažnostiam a podnetom na adresu OČTK v tomto konaní. ... Oznámenie o inom zásahu, ktoré bolo doručené štatutárnemu zástupcovi sťažovateľa dňa 23. 7. 2008, z ktorého sa na str. 2 tretí odsek dozvedel, „Dobu vyšetrovania d'alej negatívne ovplyvnil pokyn prokurátora, ktorým uložil vyšetrovateľovi ... “»

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol:

„1. Základné právo D. a. s. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry SR vedenom pod sp. zn. IV/1GPt 749/02 sp. zn. 12 C 73/92 porušené bolo.

2. Generálnej prokuratúre SR vo veci vedenej pod sp. zn. IV/1GPt 749/02 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. D. a. s. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 25 000 Sk ..., ktoré je Generálna prokuratúra Slovenskej Republiky povinná zaplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Generálna prokuratúra Slovenskej Republiky je povinná uhradiť trovy právneho zastúpenia D. a. s. na účet advokáta JUDr. M. K., M., vo výške 7.938,- Sk ... do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu. “

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (III. ÚS 138/02 a iné).

Z petitu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta vybavenie sťažnosti v konaní generálnej prokuratúry vedenom pod sp. zn. IV/1GPt 749/02.

Generálna prokuratúra v liste č. k. IV/1GPt 749/02-30 z 24. apríla 2006 oznámila Ing. D. Č., že vo veci obvineného V. M., stíhaného pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) Trestného zákona, nezistila dôvod na prijatie opatrení smerujúcich proti dozorovému prokurátorovi ani proti napadnutému vybaveniu podnetu Krajskou prokuratúrou v Bratislave, a podnet z 23. februára 2006 odložila.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni.

Ústavný súd zistil vo veci sťažovateľky viaceré dôvody na odmietnutie jej sťažnosti.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu nie je ústavou garantované žiadne základné právo podať trestné oznámenie na inú osobu.

Konanie, ktoré je vedené (trestné stíhanie), sa nedotýka sťažovateľky, účastníkom je obvinený V. M.

Pokiaľ ide o samotný prostriedok nápravy podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), je nadriadený prokurátor oprávnený vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Z dosiaľ uvedeného vyplýva, že vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Ústavný súd aj v predchádzajúcich konaniach vyslovil právny názor, že vynechanie tohto prostriedku nápravy v rámci sústavy prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzila možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen preveriť skutočnosti, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomáhali odstráneniu procesných alebo faktických prekážok zákonného postupu (I. ÚS 186/05 a iné).

Sťažovateľka nevyužitím prostriedku v konaní, kde náprava bola ešte možná, nespĺnila podmienku podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde a požiadala ústavný súd o ochranu v čase, keď tento ešte nemal právomoc vo veci konať.

Pokiaľ ide o trestné konanie proti inej osobe, je sťažnosť sťažovateľky aj zjavne neoprávnená, pretože nežiada o ochranu vo svojej veci, a nie je tu príčinná súvislosť medzi

namietaným porušením základného práva a konaním iného štátneho orgánu vo veci trestného stíhania.

Ako prvotný dôvod odmietnutia sťažnosti ústavný súd zistil nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom. Petit požadovaný sťažovateľkou sa nezhoduje s dôvodmi sťažnosti. Sťažovateľka namieta zbytočné prieskumy vo veci, kde ústava ani medzinárodný dohovor o ľudských právach neposkytujú ochranu, a to vo veci trestného oznámenia. Medzi základnými právami a slobodami nie je základné právo privodiť trestné stíhanie inej osobe.

Tieto skutočnosti boli alebo mali byť sťažovateľke zrejmé, keďže je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo význam.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. októbra 2008